

Ελληνοαμερικανική εξίσωση

Του Αλέξη Παπαχελά

Ενα λογικό ερώτημα που θα μπορούσε να θέσει ο πρωθυπουργός στον Αμερικανό πρόεδρο όταν θα τον δει σε λίγες ημέρες στον Λευκό Οίκο είναι: «Εσείς πού είστε, γιατί καθήκατε από την περιοχή μας;». Διάχυτη είναι η αίσθηση στους ανθρώπους που ασχολούνται με θέματα εθνικής σημασίας πως οι Αμερικανοί έχουν αποτραβηχθεί από την ευρύτερη περιοχή και έχουν επιλέξει να διαδραματίζουν έναν πιο διακριτικό ή περιφερειακό ρόλο. Το βλέπουμε έντονα στη Μέση Ανατολή, αλλά και στην Τουρκία. Οι Αμερικανοί μοιάζουν να

παρακολουθούν τις εξελίξεις παρά να θέλουν να τις επηρεάσουν σε κάποια συγκεκριμένη κατεύθυνση. Όσο για τα θέματα που αφορούν την Ελλάδα, η αποστασιοποίηση είναι εμφανής. Παρά το γεγονός πως ο απερχόμενος πρεσβευτής ήταν εξαιρετικός διπλωμάτης με πολύ καλό όνομα στην Ουάσιγκτον, η Ελλάδα μοιάζει να έχει χάσει τη στρατηγική της σημασία για τα αμερικανικά συμφέροντα. Φωνάζουν διάφοροι «μα γιατί δεν... παίζει μπάλα η κυβέρνηση με τις ΗΠΑ;». Για να παίζεις μπάλα με κάποιον πρέπει να θέλουν και οι δύο -

και κάτι τέτοιο δεν φαίνεται. Τα πράγματα θα μπορούσαν να είναι διαφορετικά. Η Ελλάδα θα μπορούσε να αναδειχθεί σε στρατηγικό «αγκυροβόλιο», την ώρα που δημιουργούνται

χνίδια» στη διεθνή σκακιέρα. Ακόμη και όταν περάσαμε τη φάση του αντιαμερικανισμού και του αντιισραηλισμού δεν δείξαμε επαγγελματισμό και σοβαρότητα στον χειρισμό δύ-

πολύ κακό. Γεγονός πάντως είναι πως οι Αμερικανοί μάς στήριξαν σε κρίσιμες στιγμές, όχι από φιλελληνισμό, αλλά για να προστατεύσουν τα δικά τους συμφέροντα. Μίλησαν σκληρά στη Γερμανία όταν το ακραίο κομμάτι του γερμανικού κατεστημένου ήθελε να μας θέσει εκτός Ευρωζώνης. Πιέζουν όσο μπορούν για να αλλάξει η οικονομική συνταγή που εφαρμόστηκε από την τρόικα. Επίσης, οι Αμερικανοί έπαιξαν ρόλο στη συγκράτηση της Αγκυρας όταν ετέθη θέμα παρεμπόδισης των γεωτρήσεων στα κυπριακά «οικόπεδα».

Στην εξίσωση των ελληνοαμερικανικών σχέσεων λείπει αυτή την περίοδο ο παράγοντας της ομογένειας, το λεγόμενο λόμπι. Αδυνάτισε πολύ με τον καιρό, ενώ και πολλοί συμπατριώτες μας απογοητεύθηκαν από την ελληνική παρακμή των τελευταίων ετών. Ο κ. Σαμαράς πρέπει και μπορεί να τους κινητοποιήσει.

Η επίσκεψη του πρωθυπουργού είναι μια καλή ευκαιρία να ξαναδούμε με φρέσκο μάτι τις ελληνοαμερικανικές σχέσεις και να διαπιστώσουμε πού μπορούν οι δύο χώρες να «παίξουν μπάλα» από κοινού.

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ερωτήματα για τη σταθερότητα της Τουρκίας και η Μέση Ανατολή μετασχηματίζεται σε ένα «μαύρο κουτί» δίπλα και γύρω από το Ισραήλ. Το κακό είναι ότι αποκτήσαμε τη φήμη χώρας που δεν «παίζει σκληρά παι-

σκολων υποθέσεων. Πάντοτε υπερτερούσε ο φόβος ενός μονόσπλου και δεν άφηνε την εκάστοτε κυβέρνηση να εισέλθει σε πιο βαθιά νερά. Αποκτήσαμε φήμη μη αξιόπιστης χώρας και αυτό μας κάνει ακόμη

Η ΑΥΓΗ

Οφείλουν όλοι να συνεισφέρουν

Δρίτσας Θοδωρής

Οι Έλληνες πολίτες συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνατότητες τους. Αυτή είναι η συνταγματική επιταγή κατά την παράγραφο 5 του Άρθρου 4 του Συντάγματος και μάλιστα στις πιο βασικές διατάξεις, αυτές που αναφέρονται στα ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα.

Η συνταγματική αυτή υποχρέωση θα έπρεπε ιδιαίτερα σήμερα να αποτελεί την προϋπόθεση εξόδου από την κρίση, η οποία έχει οδηγήσει στη φτώχεια και στην απόγνωση την ελληνική κοινωνία. Όποιος δεν αρχίζει τη συζήτηση από αυτή τη βάση αποκατάστασης δικαιοσύνης επιβεβαιώνει ακραία και απαράδεκτη ιδιοτέλεια.

Το εφοπλιστικό κεφάλαιο και η πλοιοκτησία στην Ελλάδα απολαμβάνουν σήμερα σειρά φοροαπαλλαγών που δεν δικαιολογούνται. Η συμβολή στα φορολογικά έσοδα είναι συγκριτικά ελάχιστη, ενώ οι 80.000 ναυτικοί της δεκαετίας του 1980 έχουν περιοριστεί στις 16.000, η μεγάλη πλειονότητα των οποί-

ων απασχολείται στην ακτοπλοΐα. Την ίδια στιγμή, η ελληνική πολιτεία συνεχίζει να στηρίζει ενεργητικά τα συμφέροντα της ελληνικής πλοιοκτησίας στους διεθνείς οργανισμούς και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ενώ συντηρεί έναν σημαντικό μηχανισμό για τη διατήρηση της ποιότητας της ελληνικής σημαίας. Όλα αυτά επιβαρύνουν με σημαντικό κόστος το Ελληνικό Δημόσιο.

Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει θέσει επιτακτικά το ζήτημα του επανακαθορισμού του θεσμικού πλαισίου που διέπει τη σχέση της ναυτιλιακής επιχειρηματικότητας με το ελληνικό κράτος καθώς και των σχέσεων της ναυτιλίας με το κοινωνικό σύνολο. Στόχος μίας τέτοιας πολιτικής είναι η ουσιαστική αποκατάσταση της συνταγματικής επιταγής ως προς τη συμμετοχή των ναυτιλιακών επιχειρήσεων στα δημόσια βάρη, όσα και αν είναι αυτά, όπως και η αύξηση της απασχόλησης των Ελλήνων ναυτικών με Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, δηλαδή η εξασφάλιση πολλαπλασιαστικών ωφελειών για την ελληνική οικονομία

και κοινωνία από τη ναυτιλιακή δραστηριότητα. Το θέμα της ουσιαστικής συνεισφοράς όλων των κατηγοριών της ναυτιλιακής επιχειρηματικότητας στην οικονομία και στο κοινωνικό σύνολο έχει από καιρό ανοίξει. Η προσπάθεια της κυβέρνησης να διαχειριστεί το θέμα μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας, με στόχο τη διατήρηση των προνομίων της πλοιοκτησίας και του εφοπλισμού και τον εξωραϊσμό της εικόνας τους στην κοινωνία, δεν πείθει κανένα. Τώρα απαιτείται η έναρξη ενός ουσιαστικού δημόσιου διαλόγου που θα καθορίσει το νέο πλαίσιο σχέσεων κράτους - εφοπλισμού και πλοιοκτησίας στη βάση της εξυπηρέτησης των κοινωνικών αναγκών και της αναγνώρισης του καθοριστικού ρόλου των Ελλήνων ναυτικών στην ανάδειξη της ελληνόκτητης ναυτιλίας ως παγκόσμιου πρωταγωνιστή.

*Ο Θοδωρής Δρίτσας είναι βουλευτής Α' Πειραιά και Νησιών, υπεύθυνος ΕΕΚΕ υπουργείου Ναυτιλίας και Αιγαίου του ΣΥΡΙΖΑ.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

Λάθος ρότα

Η κυβέρνηση ή η τρόικα; Οι ανίκανοι εγχώριοι ή οι ανάληπτοι αλλότριος; Οι ξένοι ή οι ντόπιοι «λύκοι»; Ποιοι φταίνε περισσότερο για τα χάλια μας; Ποιους να βρίζει και να καταριέται ο μέσος Έλληνας, που υποφέρει και δεν μπορεί να πάρει ανάσα;

Παραπλανητικά τα ερωτήματα, ψευδή τα διλήμματα. Κανένα ΔΝΤ, καμιά τρόικα και κανένας επιθεωρητής (η τελευταία αυτή λέξη ας διαβαστεί και με το περιεχόμενο που της δίναμε στο Δημοτικό Σχολείο) δεν θα είχε επέμβει, αν οι εκλεγμένες ελληνικές κυβερνήσεις δεν κατέφευγαν στην έξωθεν «βοήθεια», δηλαδή στα στόματα των λύκων.

Τριάντα πέντε (ως την αποφράδα ημέρα της προσφυγής στο ΔΝΤ, 39 ως σήμερα) χρόνια κανονικής δημοκρατίας (κάτι που ουδέποτε είχε γνωρίσει αυτός ο τόπος στη νεότερη ιστορία του) σπαταλήθηκαν στην οικοδόμηση του πελατειακού κράτους, στην επιβολή αδιαφανών διαδικασιών (ιδίως σε ό,τι έχει να κάνει με το δημόσιο χρήμα), στην κυριαρχία των διπλεκόμενων συμφερόντων, στην ασυλία μέχρι ατιμωρησίας των «υψηλά ισταμένων», αναλόγως της πολιτικής ή οικονομικής ισχύος τους. Όλες οι κυβερνήσεις αυτής της 35ετίας βούτηξαν στα δάνεια. Καθεμία ανέβαζε τον πήχυ δανεισμού της προηγούμενης. Ν.Δ. και ΠΑΣΟΚ έκαναν πολιτική με δανεικά. Παράλληλα, έστησαν ανθεκτικότετους κομματικούς μηχανισμούς, τέτοιους που τη δυσάρεσκια των πολιτών για το ένα κόμμα να την εισπράττει το άλλο. Κάποτε όλη αυτή

η πολιτική φύσκα έσκασε. Και οι δύο παραδοσιακοί πολιτικοί αντίπαλοι έγιναν κυβερνητικοί συνεταίροι. Το σοσιαλιστικό ΠΑΣΟΚ να υλοποιεί την πιο ακραία νεοφιλελεύθερη, αυταρχική, δεξιά πολιτική και ο αντιμνημονιακός Σαμαράς να ηγείται της αυστηρής προσήλωσης στα απανωτά Μνημόνια και τις διαταγές της τρόικας και της Μέρκελ. Αλλά ποιες είναι αυτές οι διαταγές; Τι αποτελέσματα έφεραν ως τώρα; Τι προβλέπουν από δω και στο εξής; Ποιο μέλλον επιφυλάσσουν για τα εκατομμύρια των σκληρά δοκιμαζόμενων Ελλήνων;

Οι εκθέσεις του ΔΝΤ και της Κομισιόν, που δημοσιοποιήθηκαν τις προηγούμενες ημέρες, πίσω από το μάλλον φθινόπεριπυλινγμά τους για βελτίωση του οικονομικού κλίματος, προοπτικές ανάπτυξης και έξοδο στις αγορές, κρύβουν διαπιστώσεις που οδηγούν σε νέα μέτρα, σε ακόμη βαθύτερη ύφεση, σε ακόμη πιο βαριά από την ήδη αβάσταχτη λιτότητα.

Βρίθει λαθών και αντιφάσεων ο πολιτικός σχεδιασμός της τρόικας για την Ελλάδα, όπως καταδεικνύει το εμπειριστατωμένο ρεπορτάζ και η τεκμηριωμένη ανάλυση που δημοσιεύει σήμερα η «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία».

Λάθος πορεία είχε το καράβι, σε λάθος λιμάνι κατέπλευσε, όσο κι αν η κυρίαρχη προπαγάνδα επιμένει να βαφτίζει το μαύρο άσπρο. Οι απλοί άνθρωποι που κάνουν μαύρες σκέψεις, επειδή η ίδια η ζωή τους έχει μαυρίσει, το ξέρουν καλύτερα. Και οι όποιες λευκές πινελιές, μόνο από το δικό τους χέρι μπορούν να ζωγραφιστούν.

MAJESTIC TRAVEL

Το μεγαλύτερο Ελληνικό ταξιδιωτικό γραφείο

405 Elizabeth Street, Surry Hills NSW 2010
• p. 9281 2288 • e. holidays@majestictravel.net.au

ΝΙΚΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ & ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ-ΠΑΝΤΑΖΗ